

Column

Geef mij maar Trondheim

Scandinavië is groot, zeer groot. En het aantal keuzemogelijkheden om neer te strijken is ontelbaar. Maar er zijn van die plekken waar je me zo neer kunt zetten. Het mag onverwachts, 365 dagen per jaar. Een van die plekken is Trondheim. Ik ga het proberen uit te leggen, maar dat zal niet simpel zijn, want je gevoel is soms moeilijk te omschrijven. Het gaat vaak maar om kleine dingetjes, soms ongrijpbaar. Het is een gevoel van thuiskomen en dat terwijl dit niet de plek was waar ik ooit woonde in Noorwegen.

‘Als ik er rondslechter voel ik het ouderwetse noordelijke gevoel het best’

Misschien komt het doordat Trondheim zich onderscheidt van vele andere grote steden in het noorden is te zien. Hier geen torenhoge bankgebouwen, kantoorflats, geen verzameling architectonische hoogstandjes, geen massatoerisme. Het straatbeeld in Trondheim is gebleven zoals het was: relaxt. En dat is denk ik wat me het meeste raakt. Als ik er rondslechter voel ik het ouderwetse noordelijke gevoel het best. Je ziet het aan de mensen op straat die met elkaar in gesprek zijn. Geen haast, geen stress.

De markt op het plein is nog steeds een verzameling van boeren en tuinders uit de omgeving. De Noorse aardbeien en frambozen ruik je al voordat je ze in de hand hebt. Vaak gisteren geplukt. Net niet onder de midder-

nachtzon gerijpt, maar wel in de meer uren zon die wij in de zomer hebben. Hoog boven de markt torent Olav Trygvason, de oprichter van de stad, uit. Vanaf achttien meter hoogte heeft hij een perfect beeld over zijn Trondheim. Als hij daar in levende lijve op hoogte zou staan, verwacht ik dat hij tevreden zou glimlachen over de bedrijvigheid van de mensen onder zich. ‘Zo had ik het bedoeld in 995’ moet zijn gevoel zijn.

Hij richtte als koning van Noorwegen de stad op nadat hij er ook al de eerste kerk had gesticht. De ruige Vikingen waren brave mensen geworden. Met Olav den Hellige is het allemaal begonnen. Klaarblijkelijk was juist hier de voedingsbodem goed voor een nieuwe start in het noorden. Niet meer die eindeloze strijd tussen al die kleine koninkrijkes. En het verhaal ging als een lopend vuurtje; eerst door heel Noorwegen, maar al gauw door alle noordelijke landen. Hier moest je zijn: dat kleine stadje aan de monding van Nidelven. Van alle

kanten over land voeren de paden naar de plek van die *hellige* Olav.

Een rondgang door Trondheim voelt nog steeds aan als een wandeling door de geschiedenis. Langs de oude handelshuizen voel je nog de welvaart van de handel van vroeger aan de hoge huizen aan de rivier. Met een beetje fantasie beleef je hoe het hier aan toe gegaan moest zijn. Totaal geen haast. Het spul was gelost na drie dagen varen. Tijd om even de stad in te gaan. Even de rivier over en in het café in Bakklandet een biertje en een stevige maaltijd en dan weer verder. Het is goed toeven in de stad waar de koningen gekroond worden.

Fred Geers is tekstschrijver/fotograaf, gespecialiseerd in Noord-Europa. Hij is auteur van onder meer: *Dominicus Reisgids Noorwegen*, *Odyssee Reisgids Faerøer* en *Spitsbergen*, *ANWB Taalgids Zweeds* en heeft een aantal voorlichtende websites: Nordview.nl en NatuurlijkScandinavie.nl

